

V Niedziela Wielkanocna C:

J 13,31-33a.34-35

która w obronie swych członków woła z nieba: „Szawle, Szawle, czemu mnie prześladujesz?” (Dz 9,4) Jego prześladuje ten, kto członki Jego prześladuje. Jego miłuje, kto członki Jego miłuje. Wiecie już, bracia, co to są członki? Jest to Kościół Boży.

„Po tym poznajemy, że miłujemy synów Bożych, jeśli miłujemy Boga”. W jaki sposób? Czyż nie czym innym są synowie Boga, a czym innym Bóg? Tak, ale kto kocha Boga, ten kocha Jego przykazania. A jakie to są przykazania Boże? „*Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali*” (J 13,34). Niech nikt nie tłumaczy się inną miłością. Tak się przedstawia sprawa z miłością: jak sama jest jednym, tak wszystkich, którzy od niej zależą, do jedności sprowadza i stawia ich razem jak ogień. Jest złoto; stopiona masa staje się czymś jednym; jeżeli jednak żar miłości nie rozpali ognia, nie może powstać z większej liczby nic jednego. „*Po tym, iż miłujemy Boga, poznajemy, że miłujemy synów Bożych*”.

Po czym poznajemy, iż miłujemy synów Bożych? „*Po tym, że miłujemy Boga i pełniemy Jego przykazania*”. Uginamy się nieraz pod ciężarem przykazań Bożych. Posłuchaj tedy następujących uwag. Człowiecze, czemu się męczysz, ulegając chciwości? To, do czego się przywiązujesz, pociąga za sobą wiele utrapień. Bez utrapień kocha się tylko Boga. Chciwość kosztuje dużo wysiłków, niebezpieczeństw, utrapień - a ty im ulegasz. Napelniasz skrzynię, a tracisz pokój. Spokojnie żyłeś, gdyś nie miał dostatków. Oto skutki chciwości: napelniałeś dom i musisz się bać złodziei, nabyłeś złoto i nie możesz sypiać. Takie rozkazy wydaje chciwość: Czyń to, co czynisz! A co każe Bóg? Kochaj mnie! Kochając złoto, będziesz gonił za nim i może go nawet nigdy nie znajdziesz; kto mnie szuka, z tym jestem. Pożadasz sławy i nie zdobędziesz jej; kto mnie kocha, dochodzi do mnie. Szukasz wpływowego przyjaciela: znajdziesz go za pośrednictwem innego. Mnie kochaj! Do mnie sam możesz się zbliżyć; jedynie miłość czyni mnie obecnym. Cóż cenniejszego nad miłość? Nie bez podstawy słyszeliście w Psalmie: „*Opowiadali mi niesprawiedliwi przyjemności, lecz nie jak Twe prawo, Panie*” (Ps 118,85). Co to jest prawo Boże? Przykazanie Boże. Które przykazanie? Nowe przykazanie dlatego nazywa nowym, bo wszystko odnawia. „*Nowe przykazanie daję wam, abyście się wzajemnie miłowali*”. Oto prawo Boże. Apostoł mówi: „*Znaście brzemia jeden drugiego i w ten sposób wypełnicie prawo Boże*” (Ga 6, 2). Wypełnieniem wszystkich naszych czynów jest miłość. Oto cel, do którego zdążamy. Gdy go osiągniemy, znajdziemy pokój...

Uważajcie! Jeden goni za pieniędzmi. Niech to nie będzie twym celem! Idź jak podróżny! Szukaj miejsca, któregoś byś przyszedł, a nie gdzieś byś zatrzymał. Jeśli się przywiążesz do pieniędzy, usidli cię chciwość, jakby łańcuchem skrępuje ci nogi i będzie przeszkadzać w drodze. Idź zatem dalej, szukaj celu! Szukasz zdrowia, ale i tu się nie zatrzymuj! Bo czymże jest zdrowie, które ze śmiercią ginie, osłabione chorobą, nędzne, śmiertelne, przemijające. Troszcz się o nie tyle, aby ci choroba nie przeszkadzała w pełnieniu dobrych uczynków! Nie jest więc ono celem ostatecznym, bo staramy się o nie dla innego celu. Wszystko, co służy dalszemu celowi, nie jest dla ciebie celem ostatecznym. Jest nim natomiast to, czego się szuka dla niego samego. Szukasz czci? Może się starasz przez swe czyny zyskać upodobanie Boże? Nie przywiązuj się do czci jako takiej, abyś w niej nie utkwiał! Szukasz chwały? Jeśli szukasz chwały Bożej, robisz dobrze, jeśli własnej chwały szukasz, źle postępujesz; zostaniesz na drodze. Czy cię spotka miłość, czy pochwała, znajdź ją w Panu, abyś mógł śpiewać: „*Chwalona będzie dusza moja w Panu*” (Ps 33,3)! Wygłaszasz jakąś dobrą mowę i chwałą twą mowę; nie przypisuj chwały sobie, nie tam jest cel. Jeśli w tym będziesz widział cel, będzie to koniec dla ciebie - nie dla twego udoskonalenia, lecz dla twego wykończenia. Niech więc nie chwałą twę mowę jako twę własną, lecz jak niech chwałą? Jak mówi Psalmista: „*W Bogu będę chwalił słowo*” (Ps 55,5). W wyniku tego spełnią się słowa Psalmu: „*W Bogu miałem nadzieję, nie uleknę się, co mi czyni człowiek*” (Ps 55,11). Jeśli bowiem wszystko to, co się odnosi do ciebie, w Bogu będzie chwalone, nie potrzebujesz się lękać, że zginie twa chwała. Bo Bóg nigdy nie przemienie. Przejdź więc spokojnie obok tego wszystkiego.

**Stronice te zawierają Słowa Pisma Świętego.
Dlatego powinny być uczczone i godnie traktowane!**

31. Po jego wyjściu rzekł Jezus: Syn Człowieczy został teraz otoczony chwałą, a w Nim Bóg został chwałą otoczony.
32. Jeżeli Bóg został w Nim otoczony chwałą, to i Bóg Go otoczy chwałą w sobie samym, i to zaraz Go chwałą otoczy.
33. Dzieci, jeszcze krótko jestem z wami. Będziecie Mnie szukać, ale - jak to Żydom powiedziałem, tak i teraz wam mówię - dokąd Ja idę, wy pójść nie możecie.
34. Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali tak, jak Ja was umiłowalem; żebyście i wy tak się miłowali wzajemnie.
35. Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali.

---

31 Po jego wyjściu rzekł Jezus: «Syn Człowieczy został teraz otoczony chwałą, a w Nim Bóg został chwałą otoczony.»

J 12,23-28 A Jezus dał im taką odpowiedź: «Nadeszła godzina, aby został uwielbiony Syn Człowieczy. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Jeżeli ziarno pszenicy wpadnie w ziemię nie obumrze, zostanie tylko samo, ale jeżeli obumrze, przynosi plon obfity. Ten, kto kocha swoje życie, traci je, a kto nienawidzi swego życia na tym świecie, zachowa je na życie wieczne. A kto by chciał Mi służyć, niech idzie za Mną, a gdzie Ja jestem, tam będzie i mój sługa. *A jeśli ktoś Mi służy, uczci go mój Ojciec.* Teraz dusza moja doznała lęku i cóż mam powiedzieć? Ojcie, wybaw Mnie od tej godziny. Nie, właśnie dlatego przyszedłem na tę godzinę. *Ojcie, wstaw Twoje imię!*». Wtem rozległ się głos z nieba: «*Już wstawilem i jeszcze wstawię*».

Kol 2,13-15 I was, umarłych na skutek występków i „nieobrzezania” waszego *grzesznego* ciała, razem z Nim przywrócił do życia. Darował nam wszystkie występki, skreślił zapis dłużny obciążający nas nakazami. To właśnie, co było naszym przeciwnikiem, usunął z drogi, przygwoździwszy do krzyża. Po rozbrojeniu Zwierzchności i Władz, jawnie wystawił je na widowisko, powiódłszy je dzięki Niemu w triumfie.

Hbr 5,5-9 Podobnie i Chrystus nie sam siebie okrył sławą przez to, iż stał się arcykapłanem, ale uczynił to Ten, który powiedział do Niego: Ty jesteś moim Synem, Jam Cię dziś zrodził, jak i w innym miejscu: Tyś jest kapłanem na wieki na wzór Melchizedeka. Z głośnym wołaniem i płaczem za dni ciała swego zanosił On gorące prośby i błagania do Tego, który mógł Go wybawić od śmierci, i został wysłuchany dzięki swej uległości. A chociaż był Synem, nauczył się posłuszeństwa przez to, co wycierpiał. A gdy wszystko wykonał, *stał się sprawcą zbawienia wiecznego* dla wszystkich, którzy Go słuchają.

J 14,12-14 Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto we Mnie wierzy, będzie także dokonywał tych dzieł, których Ja dokonuję, owszem, i większe od tych uczyni, bo Ja idę do Ojca. A o cokolwiek prosić będziecie w imię moje, to uczynię, aby *Ojciec był otoczony chwałą w Synu*. O cokolwiek prosić mnie będziecie w imię moje, Ja to spełnię.

J 17,1-6 To powiedział Jezus, a podniósłszy oczy ku niebu, rzekł: «Ojcie, nadeszła godzina. Otocz swego Syna chwałą, aby Syn Ciebie nią otoczył i aby mocą władzy udzielonej Mu przez Ciebie nad

każdym człowiekiem dał życie wieczne wszystkim tym, których Mu dałeś. A to jest życie wieczne: aby znali Ciebie, jedyne prawdziwego Boga, oraz Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa. Ja Ciebie otoczyłem chwałą na ziemi przez to, że wypełniłem dzieło, które Mi dałeś do wykonania. A teraz Ty, Ojczy, otocz Mnie u siebie tą chwałą, którą miałem u Ciebie pierwaj, zanim świat powstał. Objawiłem imię Twoje ludziom, których Mi dałeś ze świata. Twoimi byli i Ty Mi ich dałeś, a oni zachowali słowo Twoje.

Iz 49,3-6 I rzekł mi: «Tyś Sługą moim, Izraelu, w tobie się rozślawię». Ja zaś mówiłem: Próżno się trudziłem, na darmo i na nic zużyłem me siły. Lecz moje prawo jest u Pana i moja nagroda u Boga mego. Wsławiłem się w oczach Pana, Bóg mój stał się moją siłą. A teraz przemówił Pan, który mnie ukształtował od urodzenia na swego Sługę, bym nawrócił do Niego Jakuba i zgromadził Mu Izraela. I mówił: «To zbyt mało, iż jesteś Mi Sługą dla podźwignięcia pokoleń Jakuba i sprowadzenia ocalałych z Izraela! Ustanowię cię światłością dla pogan, aby moje zbawienie dotarło aż do krańców ziemi».

2 Kor 3,18 My wszyscy z odsłoniętą twarzą wpatrujemy się w jasność Pańską jakby w zwierciadło; za sprawą Ducha Pańskiego, coraz bardziej jaśniejąc, upodabniamy się do Jego obrazu.

2 Kor 4,3-6 A jeśli nawet Ewangelia nasza jest ukryta, to tylko dla tych, którzy idą na zatracenie, dla niewiernych, których umysły zaślepił bóg tego świata, aby nie olśnił ich blask Ewangelii chwały Chrystusa, który jest obrazem Boga. Nie głosimy bowiem siebie samych, lecz Chrystusa Jezusa jako Pana, a nas - jako sługi wasze przez Jezusa. Albowiem Bóg, Ten, który rozkazał ciemnościom, by zajaśniały światłem, zabłysnął w naszych sercach, by olśnić nas jasnością *poznania chwały Bożej* na obliczu Chrystusa.

Flp 2,4-11 Niech każdy ma na oku nie tylko swoje własne sprawy, ale też i drugich! To dążenie niech was ożywia; ono też było w Chrystusie Jezusie. On, istniejąc w postaci Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, lecz ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi, stawszy się podobnym do ludzi. A w zewnętrznym przejawie, uznany za człowieka, unżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci - i to śmierci krzyżowej. Dlatego też Bóg Go nad wszystko wywyższył i darował Mu imię ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zgięło się każde kolano istot niebieskich i ziemskich i podziemnych. I aby wszelki język wyznał, że Jezus Chrystus jest PANEM - ku chwale Boga Ojca.

1 P 4,11 Jeżeli kto ma dar przemawiania, niech to będą jakby słowa Boże. Jeżeli kto pełni posługę, niech to czyni mocą, której Bóg udziela, aby we wszystkim był uwielbiony Bóg przez Jezusa Chrystusa. Jemu chwała i moc na wieki wieków! Amen.

Ap 5,9-14 I taką nową pieśń śpiewają: «Godzien jesteś wziąć księgę i jej pieczęcie otworzyć, bo zostałeś zabity i nabyłeś Bogu krwią twoją *ludzi* z każdego pokolenia, języka, ludu i narodu, i uczyniłeś ich Bogu naszym królestwem i kapłanami, a będą królować na ziemi». I ujrzałem, i usłyszałem głos wielu aniołów dokota tronu i Zwierząt, i Starców, a liczba ich była miriady miriad i tysiące tysięcy, mówiących głosem donośnym: «Baranek zabity jest godzien wziąć potęgę i bogactwo, i mądrość, i moc, i cześć, i chwałę, i błogosławieństwo». A wszelkie stworzenie, które jest w niebie i na ziemi, i pod ziemią, i na morzu, i wszystko, co w nich przebywa, usłyszałem, jak mówiło: «Zasiadającemu na tronie i Barankowi błogosławieństwo i cześć, i chwała, i moc, na wieki wieków!» A czworo Zwierząt mówiło: «Amen». Starcy zaś upadli i oddali pokłon.

---

32 Jeżeli Bóg został w Nim otoczony chwałą, to i Bóg Go otoczy chwałą u siebie samym, i to zaraz Go chwałą otoczy.

J 17,4-6 Ja Ciebie otoczyłem chwałą na ziemi przez to, że wypełniłem dzieło, które Mi dałeś do wykonania. A teraz Ty, Ojczy, otocz Mnie u siebie tą chwałą, którą miałem u Ciebie pierwaj, zanim

na słowach, które wyznałeś: „*Tyś jest Chrystus, Syn Boga żywego*”. „*Na tej opoce* - powiedział - *zbuduję Kościół mój*”. Wielka pochwała! A więc Piotr mówi: „*Tyś jest Chrystus, Syn Boga żywego*”. Mówią i szatani: „*Wiemy, kim jesteś, Synu Boży, święty Boży*”. Te same słowa u Piotra, co i u szatanów. Te same słowa, ale nie ten sam duch. Z czego wnosimy, że Piotr mówił z miłości? Stąd, że wiara chrześcijanina łączy się z miłością, wiara zaś szatana jest bez miłości. Jak to bez miłości? Piotr wyznał, aby Chrystusa objąć, szatani wyznali, aby Chrystus od nich odszedł. Bo zanim powiedzieli: „*Wiemy, kim jesteś, jesteś Synem Bożym, cóż Ci do nas?*” - wyrazili się: „*Przyszedłeś nas zgubić?*” (Łk 4,34) Co innego jest zatem wyznać Chrystusa, aby się Go trzymać, a co innego wyznać Chrystusa, aby od Niego odstąpić.

Widzicie zatem, że słowa „kto uwierzy” oznaczają nie jakąkolwiek, lecz szczególnego rodzaju wiarę... Przytoczyłem przykład o szatanach, byście nie poprzestawali na słownym zapewnieniu o wierze, lecz zwrócili uwagę na życie i czyny.

Zobaczmy zatem, co to znaczy wierzyć w Chrystusa, co to znaczy wierzyć, iż Jezus jest Chrystusem. „*Każdy, kto wierzy, iż Jezus jest Chrystusem, z Boga się narodził*”. Ale co to znaczy wierzyć? „*Każdy, kto miłuje Tego, który Go zrodził, miłuje i Tego, który jest z Niego zrodzony*” (1 J 5,1). Z wiarą łączy Apostoł miłość. Wiara bowiem bez miłości jest próżna. Wiara połączona z miłością jest wiarą chrześcijanina, wiara bez miłości jest wiarą szatana. Ci, którzy nie wierzą, są gorsi od szatanów. Nie wiem, kto nie chce wierzyć w Chrystusa; nawet szatanów nie nasładuje. Wierzy w Chrystusa, lecz nienawidzi Chrystusa, okazuje wiarę wskutek bojaźni kary, a nie z miłości nagrody, bo i ci bali się kary. Dodaj do wiary miłość, a będzie ta wiara, o której mówi Paweł: „*Wiara czynna przez miłość*” (Ga 5,6) - i znalazłeś chrześcijanina, znalazłeś obywatela Jeruzalem, znalazłeś towarzysza Aniołów, znalazłeś wdychającego w drodze pielgrzyma. Przyłącz się do niego! On jest twym towarzyszem, biegnij z nim, skoro i ty jesteś tym samym! „*Każdy, kto miłuje Tego, który Go zrodził, miłuje i Tego, który jest z Niego zrodzony*”. Kto zrodził? Ojciec. Kto jest zrodzony? Syn. Cóż zatem mówi? Każdy, kto miłuje Ojca, miłuje i Syna.

„*Po tym poznajemy, że miłujemy synów Bożych*” (1 J 5,2). Co to znaczy, bracia? Niedawno mówił Jan o Synu Bożym, a nie o synach Bożych. Jednego Chrystusa postawił nam do kontemplacji i powiedział: „*Każdy, kto wierzy, iż Jezus jest Chrystusem, z Boga się narodził; i każdy, kto miłuje Tego, który zrodził*” - tj. Ojca - „*miłuje i Tego, który z Niego zrodzony został*” - tj. Syna, naszego Pana, Jezusa Chrystusa. A dalej mówi: „*Po tym poznajemy, iż miłujemy synów Bożych*”. „Synów Bożych” - choć bezpośrednio przedtem mówił o „Synu Bożym”. Bo synowie Boży są ciałem jedyne Syna Bożego. Bo On jest głowa, a my członkami, dlatego jeden jest Syn Boży. Kto więc miłuje synów Bożych, miłuje Syna Bożego; kto Syna Bożego miłuje, miłuje Ojca; nikt nie może miłować Ojca, jeśli nie miłuje Syna; kto miłuje Syna, miłuje i synów Bożych.

Których synów Bożych? Członki Syna Bożego. A ponieważ je kocha, sam jest przez miłość członkiem spójni ciała Chrystusowego, i tak będzie jeden Chrystus, miłujący siebie samego. Bo jeśli członki nawzajem się miłują, miłuje się ciało. „*Jeśli cierpi jeden członek, wszystkie członki z nim cierpią; i jeśli jeden członek doznaje czci, cieszą się z nim wszystkie członki*”. Co mówi dalej Paweł? „*Jesteście ciałem i członkami Chrystusowymi*” (1 Kor 12,26-27). Jan mówił krótko przedtem o miłości braterskiej: „*Kto nie miłuje brata, którego widzi, jakże może miłować Boga, którego nie widzi?*” (1 J 4,20) Miłując brata, czy miłujesz tylko brata, a nie miłujesz Chrystusa? Gdy więc miłujesz członki Chrystusa, miłujesz Chrystusa; gdy miłujesz Chrystusa, miłujesz Syna Bożego, a gdy Syna Bożego miłujesz, miłujesz i Ojca. Miłość więc nie zna podziału. Wybierz, co chcesz miłować. Reszta pójdzie za tobą. Powiesz: Kocham tylko Boga, Boga Ojca. Kłamiesz. Jeśli Go kochasz, nie kochasz Jego samego; lecz jeśli kochasz Ojca, kochasz i Syna. Tak - powiesz - kocham Ojca i Pana naszego, Jezusa Chrystusa, który wstąpił do nieba i siedzi po prawicy Ojca, owo Słowo, przez które wszystko się stało i które samo stało się ciałem i zamieszkało między nami. Kłamiesz, bo jeśli kochasz Głowę, kochasz i członki; jeśli zaś nie kochasz członków, nie kochasz i Głowy. Nie lekasz się głosu Głowy,

będzie sporu między nami, między pasterzami moimi a pasterzami twoimi, bo przecież jesteśmy krewni.

Dz 4,32-35 Jeden duch i jedno serce ożywiały wszystkich wierzących. Żaden nie nazywał swoim tego, co posiadał, ale wszystko mieli wspólne. Apostołowie z wielką mocą świadczyli o zmartwychwstaniu Pana Jezusa, a wszyscy oni mieli wielką łaskę. Nikt z nich nie cierpiał niedostatku, bo właściciele pól albo domów sprzedawali je i przynosili pieniądze *uzyskane* ze sprzedaży, i składali je u stóp Apostołów. Każdemu też rozdzielano według potrzeby.

Dz 5,12-14 Wiele znaków i cudów działa się przez ręce Apostołów wśród ludu. Trzymali się wszyscy razem w krąganku Salomona. A z obcych nikt nie miał odwagi dotączyć się do nich, lud zaś ich wychwalał. Coraz bardziej też rosła liczba mężczyzn i kobiet, przyjmujących wiarę w Pana.

1 J 2,5.10 Kto zaś zachowuje Jego naukę, w tym naprawdę miłość Boża jest doskonała... Kto miłuje swego brata, ten trwa w światłości i nie może się potknąć.

1 J 3,10.14 Dzięki temu można rozpoznać dzieci Boga i dzieci diabła: każdy, kto postępuje niesprawiedliwie, nie jest z Boga, jak i ten, kto nie miłuje swego brata. Taka bowiem jest wola Boża, którą objawiono nam od początku, abyśmy się wzajemnie miłowali. Nie tak, jak Kain, który pochodził od Złego i zabił swego brata. A dlaczego go zabił? Ponieważ czyny jego były złe, brata zaś sprawiedliwe. Nie dziwcie się, bracia, jeśli świat was nienawidzi. My wiemy, że przeszliśmy ze śmierci do życia, bo miłujemy braci, kto zaś nie miłuje, trwa w śmierci.

1 J 4,20-21 Jesliby ktoś mówił: «Miłuję Boga», a brata swego nienawidził, jest kłamcą, albowiem kto nie miłuje brata swego, którego widzi, nie może miłować Boga, którego nie widzi. Takie zaś mamy od Niego przykazanie, aby ten, kto miłuje Boga, miłował też i brata swego.

Augustyn, Homilie na 1 List św. Jana 10

„Każdy, kto wierzy, iż Jezus jest Chrystusem, z Boga się narodził” (1 J 5,1). Kto nie wierzy, iż Jezus jest Chrystusem? Ten, kto nie żyje tak, jak nakazał Chrystus. Niejeden wprawdzie mówi: Wierzę! Lecz wiara bez uczynków nie wiedzie do świętości. Dziełem wiary jest miłość, jak mówi Apostoł: „*Wiara czynna przez miłość*” (Ga 5,6). Twe przeszłe przed przyjęciem wiary spełnione uczynki albo były żadne, albo, choć miały pozory dobra, były bez wartości. Jeśli były żadne, byłeś podobny do człowieka bez nóg lub ze związanymi nogami; jeśli zaś miały pozory dobra, zanim uwierzyłeś, biegleś wprawdzie, lecz biegleś poza drogą, i raczej błędziłeś, niż dążyłeś do celu. Winniśmy biec, i to biec drogą. Kto biegnie poza drogą, daremnie biegnie, daremnie się męczy i tym bardziej błędzi, im dalej biegnie poza drogą. Cóż to za droga, którą mamy biec? Mówi o niej Chrystus: „*Jam jest droga*”. Co to za ojczyzna, do której zdążamy? Chrystus ją wskazuje: „*Jam jest prawda*” (J 14,6). Przez Niego zdążasz, do Niego zdążasz, w Nim odpoczniesz. Abyśmy biegli przez Niego, zbliża się do nas; byliśmy bowiem daleko od Niego i błędziliśmy. Co więcej, jako słabi nie mogliśmy się poruszać. Jako lekarz przyszedł do chorych, jako droga ofiarował się błędzącym. Dajmy się uzdrowić i idźmy przez Niego!

Tak należy wierzyć, iż Jezus jest Chrystusem, jak wierzą chrześcijanie, którzy są nimi nie tylko z imienia, lecz i z życia i czynu. Bo „*i szatani wierzą i drżą*” (Jk 2,18) - jak mówi Pismo święte. Czyż mogli mocniej wierzyć szatani niż wtedy, gdy mówili: „*Wiemy, kim jesteś, Synu Boży*” (Łk 4,34.41). Co mówili szatani, to powiedział i Piotr. Gdy Pan zapytał, za kogo Go mają, odpowiedzieli uczniowie: „*Jedni uważają Cię za Jana Chrzciciela, drudzy za Eliasza, a inni za Jeremiasza lub za innego z proroków*”. Zapytał następnie: „*A wy za kogo mnie macie?*” Piotr odpowiedział: „*Tyś jest Chrystus, Syn Boga żywego*”. I usłyszał od Pana: „*Błogosławiony jesteś, Szymonie, Bar Jona, bo ciału i krew nie objawiły tobie, jeno Ojciec mój, który jest w niebie*”. Patrzcie, co za pochwała wiary: „*Ty jesteś opoka, a na tej opoce zbuduje Kościół mój*” (Mt 16,13-18). Co to znaczy: „*Na tej opoce zbuduje Kościół mój*”? Na tej wierze,

świat powstał. Objawiłem imię Twoje ludziom, których Mi dałeś ze świata. Twoimi byli i Ty Mi ich dałeś, a oni zachowali słowo Twoje.

J 17,21-24 Aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojczy, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał. I także chwałę, którą Mi dałeś, przekazałem im, aby stanowili jedno, tak jak My jedno stanowimy. Ja w nich, a Ty we Mnie! Oby się tak zespolili w jedno, aby świat poznał, żeś Ty Mnie posłał i żeś Ty ich umiłował tak, jak Mnie umiłowalesz. Ojczy, chcę, aby także ci, których Mi dałeś, byli ze Mną tam, gdzie Ja jestem, aby widzieli chwałę moją, którą Mi dałeś, bo umiłowalesz Mnie przed założeniem świata.

Iz 53,10-12 Spodobało się Panu zmiążyć Go cierpieniem. Jeśli On wyda swe życie na ofiarę za grzechy, ujrzy potomstwo, dni swe przedłuży, a wola Pańska spełni się przez Niego. Po udrękach swej duszy, ujrzy światło i nim się nasyci. Zaczny mój Sługa usprawiedliwi wielu, ich nieprawości On sam dźwigać będzie. Dlatego w nagrodę przydzielę Mu tłumy, i posiadzie możnych jako zdobycz, za to, że Siebie na śmierć ofiarował i policzony został pomiędzy przestępców. A On poniósł grzechy wielu, i oręduje za przestępcami.

Hbr 1,1-3 Wielokrotnie i na różne sposoby przemawiał niegdyś Bóg do ojców przez proroków, a w tych ostatecznych dniach przemówił do nas przez Syna. Jego to ustanowił dziedzicem wszystkich rzeczy, przez Niego też stworzył wszechświat. Ten Syn, który jest odbłaskiem Jego chwały i odbiciem Jego istoty, podtrzymuje wszystko słowem swej potęgi, a dokonawszy oczyszczenia z grzechów, zasiadł po prawicy Majestatu na wysokościach.

Ap 3,21 Zwycięzcy dam zasiąść ze Mną na moim tronie, jak i Ja zwyciężyłem i zasiadłem z mym Ojcem na Jego tronie.

Ap 21,22-23 A świątyni w nim nie dojrzałem: bo jego świątynią jest Pan Bóg wszechmogący oraz Baranek. I Miastu nie trzeba słońca ni księżyca, by mu świeciły, bo *chwała Boga je oświetliła*, a jego lampą - Baranek.

---

33 Dzieci, jeszcze krótko jestem z wami...

Ga 4,19 Dzieci moje, oto ponownie w bólach was rodzę, aż Chrystus w was się ukształtuje.

1 J 2,1 Dzieci moje, piszę wam to dlatego, żebyście nie grzeszyli. Jesliby nawet kto zgrzeszył, mamy Rzecznika wobec Ojca - Jezusa Chrystusa sprawiedliwego.

1 J 4,4 Wy, dzieci, jesteście z Boga i zwyciężyliście ich, ponieważ większy jest Ten, który w was jest, od tego, który jest w świecie.

1 J 5,21 *Dzieci*, strzeżcie się fałszywych bogów!

J 12,35-36 Odpowiedział im więc Jezus: «*Jeszcze przez krótki czas przebywa wśród was światłość. Chodźcie, dopóki macie światłość, aby was ciemność nie ogarnęła. A kto chodzi w ciemności, nie wie, dokąd idzie. Dopóki światłość macie, wierzcie w światłość, abyście byli synami światłości*». To powiedział Jezus i odszedł, i ukrył się przed nimi.

J 14,19 *Jeszcze chwila, a świat nie będzie już Mnie oglądał. Ale wy Mnie widzicie, ponieważ Ja żyję i wy żyć będziecie*.

J 16,16-22 *Jeszcze chwila, a nie będziecie Mnie oglądać, i znowu chwila, a ujrzycie Mnie*». Wówczas niektórzy z Jego uczniów mówili między sobą: «*Co to znaczy, co nam mówi: „Chwila, a nie będziecie Mnie oglądać, i znowu chwila, a ujrzycie Mnie”; oraz: „Idę do Ojca?”*» Powiedzieli więc: «*Co znaczy ta chwila, o której mówi? Nie rozumiemy tego, co mówi*». Jezus poznał, że chcieli Go pytać, i rzekł do nich: «*Pytacie się jeden drugiego o to, że powiedziałem: „Chwila, a nie będziecie Mnie oglądać, i znowu chwila, a ujrzycie Mnie?” Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Wy*

będziecie płakać i zawodzić, a świat się będzie wesołił. Wy będziecie się smucić, ale smutek wasz zamieni się w radość. Kobieta, gdy rodzi, doznaje smutku, bo przyszła jej godzina. Gdy jednak urodzi dziecko, już nie pamięta o bólu z powodu radości, że się człowiek narodził na świat. Także i wy teraz doznajecie smutku. Znowu jednak was zobaczę, i rozraduje się serce wasze, a radości waszej nikt wam nie zdoła odebrać.

J 8,21-24 A oto znowu innym razem rzekł do nich: «Ja odchodzę, a wy będziecie Mnie szukać i w grzechu swoim pomrzecie. Tam, gdzie Ja idę, wy pójść nie możecie». Rzekli więc do Niego Żydzi: «Czyżby miał sam siebie zabić, skoro powiada: Tam, gdzie Ja idę, wy pójść nie możecie?» A On rzekł do nich: «Wy jesteście z niskości, a Ja jestem z wysoka. Wy jesteście z tego świata, Ja nie jestem z tego świata. Powiedziałem wam, że pomrzecie w grzechach swoich. Tak, jeżeli nie uwierzycie, że JA JESTEM, pomrzecie w grzechach swoich».

---

34 *Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali tak, jak Ja was umiłowalem; żebyście i wy tak się miłowali wzajemnie.*

Mt 5,43-48 Słyszeliście, że powiedziano: Będziesz miłował swego bliźniego, a nieprzyjaciela swego będziesz nienawidził. A Ja wam powiadam: Miłujcie waszych nieprzyjaciół i módlcie się za tych, którzy was prześladują; tak będziecie synami Ojca waszego, który jest w niebie; ponieważ On sprawia, że słońce Jego wschodzi nad złymi i nad dobrymi, i On zsyła deszcz na sprawiedliwych i niesprawiedliwych. Jeśli bowiem miłujecie tych, którzy was miłują, cóż za nagrodę mieć będziecie? Czyż i celnicy tego nie czynią? I jeśli pozdrawiacie tylko swych braci, cóż szczególnego czynicie? Czyż i poganie tego nie czynią? Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski.

Łk 23,33-34 Gdy przyszedli na miejsce, zwane «Czaszką», ukrzyżowali tam Jego i złoczyńców, jednego po prawej, drugiego po lewej Jego stronie. Lecz Jezus mówił: «Ojcze, przebacz im, bo nie wiedzą, co czynią».

1 J 2,8-10 A jednak piszę wam o nowym przykazaniu, które prawdziwe jest w Nim i w nas, ponieważ ciemności ustępują, a świeci już prawdziwa światłość. Kto twierdzi, że żyje w światłości, a nienawidzi brata swego, dotąd jeszcze jest w ciemności. Kto miłuje swego brata, ten trwa w światłości i nie może się potknąć.

1 J 3,14-18 My wiemy, że przeszliśmy ze śmierci do życia, bo miłujemy braci, kto zaś nie miłuje, trwa w śmierci. Każdy, kto nienawidzi swego brata, jest zabójcą, a wiecie, że żaden zabójca nie nosi w sobie życia wiecznego. Po tym poznaliśmy miłość, że On oddał za nas życie swoje. My także winniśmy oddać życie za braci. Jeśli ktoś posiadał majątek tego świata i widział, że brat jego cierpi niedostatek, a zamknął przed nim swe serce, jak może trwać w nim miłość Boga? Dzieci, nie miłujmy słowem i językiem, ale czynem i prawdą!

J 15,12-13.17 To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowalem. Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich... To wam przykazuję, abyście się wzajemnie miłowali.

Kpł 19,18 Nie będziesz szukał pomsty, nie będziesz żywił urazy do synów twego ludu, ale będziesz miłował bliźniego jak siebie samego. Ja jestem Pan!

Rz 12,10 W miłości braterskiej nawzajem bądźcie zyczliwi! W okazywaniu czci jedni drugim wyprzedzajcie!

1 Kor 13,4-7 Miłość cierpliwa jest, łaskawa jest. Miłość nie zazdrości, nie szuka pokłasku, nie unosi się pychą; nie dopuszcza się bezwstydu, nie szuka swego, nie unosi się gniewem, nie pamięta złego; nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz współweseli się z prawdą. Wszystko znosi, wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada nadzieję, wszystko przetrzyma.

Ga 5,6 Albowiem w Chrystusie Jezusie ani obrzezanie, ani jego brak nie mają żadnego znaczenia, tylko wiara, która działa przez miłość.

Ga 5,13-14 Wy zatem, bracia, powołani zostaliście do wolności. Tylko nie bierzcie tej wolności jako zachęty do hołdowania ciału, wręcz przeciwnie, miłością ożywieni służcie sobie wzajemnie! Bo całe Prawo wypełnia się w tym jednym nakazie: Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego.

Ga 6,2 Jeden drugiego brzemiona noście i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe.

Flp 2,1-5 Jeśli więc jest jakieś napomnienie w Chrystusie, jeśli - jakaś moc przekonująca Miłości, jeśli jakiś udział w Duchu, jeśli jakieś serdeczne współczucie - dopełnijcie mojej radości przez to, że będziecie mieli te same dążenia: tę samą miłość i wspólnego ducha, pragnąc tylko jednego, a niczego nie pragnąc dla niewłaściwego współzawodnictwa ani dla próżnej chwały, lecz w pokorze oceniając jedni drugich za wyżej stojących od siebie. Niech każdy ma na oku nie tylko swoje własne sprawy, ale też i drugich! To dążenie niech was ożywia; ono też było w Chrystusie Jezusie.

Kol 3,12-13 Jako więc wybrańcy Boży - święci i umiłowani - obleczcie się w serdeczne miłosierdzie, dobroć, pokorę, cichość, cierpliwość, znosząc jedni drugich i wybacząc sobie nawzajem, jeśliby miał ktoś zarzut przeciw drugiemu: jak Pan wybaczył wam, tak i wy!

1 Tes 4,9 Nie jest rzeczą konieczną, abyśmy wam pisali o miłości braterskiej, albowiem Bóg was samych naucza, abyście się wzajemnie miłowali.

Hbr 13,1 Niech trwa braterska miłość.

Jk 2,8 Jeśli przeto zgodnie z Pismem wypełniacie królewskie Prawo: Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego, dobrze czynicie.

1 P 1,22 Skoro już dusze swoje uświęciliście, będąc posłusznymi prawdzie celem zdobycia nieobłudnej miłości bratniej, jedni drugich gorąco czystym sercem umiłowcie.

1 P 3,8-9 Na koniec zaś bądźcie wszyscy jednomyślni, współczujący, pełni braterskiej miłości, miłosierni, pokorni! Nie oddawajcie złem za zło ani złorzeczeniem za złorzeczenie! Przeciwnie zaś, błogosławcie! Do tego bowiem jesteście powołani, abyście odziedziczyli błogosławieństwo.

1 J 4,7-11 Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, ponieważ miłość jest z Boga, a każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. Kto nie miłuje, nie zna Boga, bo Bóg jest miłością. W tym objawiła się miłość Boga ku nam, że zesłał Syna swego Jednorodzonego na świat, abyśmy życie mieli dzięki Niemu. W tym przejawia się miłość, że nie my umiłowaliśmy Boga, ale że On sam nas umiłowal i posłał Syna swojego jako ofiarę przebłagalną za nasze grzechy. Umiłowani, jeśli Bóg tak nas umiłowal, to i my winniśmy się wzajemnie miłować.

1 J 4,21 Takie mamy od Niego przykazanie, aby ten, kto miłuje Boga, miłował też i brata swego.

1 J 5,1 Każdy, kto wierzy, że Jezus jest Mesjaszem, z Boga się narodził, i każdy miłujący Tego, który dał życie, miłuje również tego, który życie od Niego otrzymał.

---

35 *Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali.*

J 17,20-21 Nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie; aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojcze, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał.

Rdz 13,7-8 A gdy wynikła sprzeczka pomiędzy pasterzami trzód Abrama i pasterzami trzód Lota - mieszkańcami kraju byli wówczas Kananejczycy i Peryzzycy - rzekł Abram do Lota: «Niechaj nie